

Enviats al món

FORMAR PART DE L'EMMANUEL ÉS BUSCAR, ALLÀ ON CADASCÚ VIU, L'OCASIÓ PER DONAR TESTIMONI DE L'AMOR DE DÉU PER A TOTS ELS HOMES...

«S'ha d'encendre el foc!» El fundador de l'Emmanuel, Pierre Goursat, deia sovint aquesta frase. També repetia moltes vegades aquesta pregària de Jesús: «He vingut a portar foc sobre la terra i com voldria que ja estigués encesa!» (Lc 12, 49). Com ajudar Jesús a difondre el seu foc? Per a ell, la resposta era senzilla: per l'adoració, la compassió i l'evangelització. Les dos primeres són com les arrels de la tercera... Avui en dia, i una mica per tot el món, els membres de l'Emmanuel tracten de viure aquesta crida a la missió per tal que el foc de l'amor s'estengui.

I això comença, d'una manera molt senzilla, en la vida quotidiana. Hi ha multitud d'ocasions per donar testimoni de la nostra fe, amb sensibilitat i respecte, en el lloc de treball, a la vida familiar, en el temps de lleure... Però la preocupació per la missió es pot expressar a través d'iniciatives més espectaculars com l'evangelització pels carrers. No es tracta de violentar a la gent, sinó de mostrar-los que l'Església pot apropar-se a ells per escoltar-los... A la nostra societat de reality shows, observem que l'home del carrer està sovint obert a escoltar els testimonis que l'expliquen com Déu obra en les seves vides.

Evangelitzar, donar testimoni de l'amor de Déu, és també posar-se a l'escolta del món i unir-se a la societat en els seus principals preocupacions. Aquestes qüestions

afecten les vides de les famílies i les parelles, el futur de la joventut, els debats de la societat, el problema de la pobresa a l'hemisferi sud... I és per això que l'Emmanuel promou activitats d'evangelització en àmbits molt diversos.

Les Converses mostren essencialment, per exemple, que podem establir un veritable diàleg entre creients i no creients.

L'home modern viu cada vegada més en ciutats. Com anunciar l'Evangelí en aquestes grans ciutats? Aquesta és la pregunta que s'han plantejat els Cardenals de cinc capitals europees: Viena, París, Lisboa, Brussel·les i Budapest. Van decidir organitzar, en cadascuna de les seves diòcesis, una gran missió juntament amb un congrés internacional d'evangelització. Les parròquies han estat fonamentals per aquesta iniciativa: són cridades a convertir-se en pols apostòlics. La Comunitat de l'Emmanuel va ser l'encarregada de la coordinació dels aspectes internacionals d'aquests congressos. Al 2003, el Congrés de Viena 2003, va ajudar a revivir la dinàmica missionera. Veiem senyals per tot arreu a Europa (a Lublijana a Praga o als Països Baixos), però també a Austràlia (Sydney i Melbourne).

Aquesta preocupació per la missió travessa molt sovint les fronteres. Persones de diferents cultures s'han sentit atretes per les gràcies missioneres de l'Emmanuel. Avui en dia, més de 7.200 membres en 64

© Claude Bonte

Donar testimoni, també és posar-se a l'escolta del món.

països treballen en la missió d'acord amb les característiques dels seus entorns: fòrums de joves a Bandung o a Lubumbashi, nens del carrer a Kigali, peregrinacions a Doumelong... La missió pren matisos molt diferents, però s'arrela sempre en l'adoració i la compassió. És una expressió de l'amor de Déu que vol que tots els homes se salvin. És l'expressió de la nostra participació en la construcció del Regne del cel per tal que "el Fill de l'home, quan vingui, trobi la fe a la terra!" (cf. Lc 18, 8)

Jean-Luc Moens